

The Aller Værste's gode hensikt

Vi vil ha full kontroll over de platene vi slipper ut, sier The Aller Værste. (Foto: Kåre Eide)

Av LEIF GJERSTAD

The Aller Værste! er en Bergens-gruppe bestående av innflyttere fra Oslo-distriktet. Kimen til TAV kunne man finne i et av de første og mest populære «new wave»-band i Bergen, Johnny Banan Band. Ut av denne gruppa vokste etter hvert TAV fram.

Den første TAV-utgaven så dagens lys ved St. Hanstider i fjor, mens den nåværende besetningen (Harald Øhrn, Ketil Kern, Lasse Myrvold, Sverre Knudsen og Chris Erichsen) har vært intakt siden oktober i fjor.

I løpet av denne korte tiden har TAV rukket å markere seg som et av de mest interessante, nye band i Norge. Gruppen har hentet musikalsk inspirasjon fra såvel punk, ska, new wave som fra annen rock, men klær

rer å omforme disse impulsene til noe eget og personlig. TAV's plater, en singel og en EP, har kommet ut på det egne selskapet Den Gode Hensikt. Her vil også gruppas første LP som er beregnet ferdig i november komme. Hvorfor vil dere gjøre alt på egen hånd?

— Vi vil ha full kontroll over det vi gjør, og det kan vi ikke få på andre plateselskaper. Men det er klart, hvis vi ikke får det til sjøl må vi kanskje ta kontakt med etablerte selskap, sier Chris tankefullt og Sverre tar opp tråden:

— Nettopp derfor er det viktig at vi jobber profft. At vi jobber som et etablert selskap. Man må bruke de kanalene og mulighetene som finnes.

— Men hvis dere jobber som et etablert selskap, blir ikke da forskjellen mellom et stort og

TAV's eget lille selskap bare en illusjon?

— Nei. Det vil alltid være en stor innholdsmessig forskjell. Vi har helt andre motiver enn de store, holdningsløse selskapene. Det er mer konsekvens i det vi gjør, forklarer Chris.

— Og Den Gode Hensikts to plater selger godt?

— Vi har foreløpig solgt ca 1300 EP-er og 1800 singler, og det er omtrent hva vi må selge for å stå oss, sier Ketil.

— Dere synger utelukkende på norsk?

— Vi er jo norske, svarer Ketil før Harald tar over:

— Rock er noe som er nært en sjøl. Rocken uttrykker hverdagslige tanker, og da føles det mest naturlig å bruke sitt eget språk.

— Var det vanskelig å bestemme seg for å hoppe av

studier og sivile karrierer for å satse alt på rocken?

— Egentlig ikke. Det føltes mer som en nødvendighet. For meg var det en lettelse å komme vekk fra min tidligere tilværelse. Dette er første gang jeg virkelig er engasjert, innrømmer Lasse.

— Økonomisk er det selvfølgelig jævlig hardt. Men jeg tror ikke at dårlig råd kan knekke gruppa. Tvertimot, gløden blir nok bare enda bedre på grunn av dette, uttaler Sverre og fortsetter: TAV ble jo startet fordi vi alle hadde sånn lyst til å spille i band samtidig som vi ønsket å gjøre vårt for å føre rockemiljøet i Bergen videre.

— Hvordan er det med spilemulighetene for rockgrupper i Bergen?

— Utrolig dårlig. organisasjoner som

Rock Klubb og Interesseorganisasjon for amatørband her i Oslo så viktige. Man må organisere seg og jobbe aktivt hvis man skal kunne utrette noe, sier Sverre.

— Tror du en statlig støtteordning, slik som andre kulturformer har, kunne hjelpe rocken?

— Jeg tror at all kultur som er statlig blir kjedelig. Jeg kan liksom ikke tenke meg departementsfolk som rockere, sier Sverre.

— Og uansett kan rock aldri suges opp helt. Rocken kommer nedefra, og når noe blir etablert vil det alltid komme noe nytt som en reaksjon på det etablerte, tror Chris og minner til slutt om at gruppa kan kontaktes og plata kjøpes på denne adressen:

The Aller Værste, c/o Freddy Flørd, Nygårsgt. 65, 5000 Bergen.